

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně Mgr. Danielou Špeldovou v právní věci

žalobce:

Finanční úřad pro Pardubický kraj, IČO 72080043
sídlem Boženy Němcové 2625, 530 02 Pardubice

proti

žalované 1.:

██████████ ██████████ ██████████, narozena ██████████
bytem ██████████
zastoupené obecným zmocněncem: ██████████ nar.

žalované 2.:

Jessica Hejná, narozený ██████████
bytem ██████████
zastoupené obecným zmocněncem: ██████████, nar.

o relativní neúčinnost právního jednání

takto:

- I. **Zamítá se** žaloba žalobce proti žalovaným ze dne 1. 12. 2020 o určení, že Smlouva o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019, uzavřená mezi ██████████, nar. ██████████, a žalovanou 1., kterou ██████████, RČ ██████████, bytem ██████████, vyloučil ze společného jmění manželů nemovité věci: pozemek evidovaný jako stavební parcela ██████████ – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba ██████████, pozemek evidovaný jako pozemková parcela ██████████ – orná půda, pozemek evidovaný jako pozemková parcela ██████████ orná půda, vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj,

Katastrální pracoviště Písek, na listu vlastnictví [REDAKCE] pro [REDAKCE], katastrální území [REDAKCE], a movité věci: osobní automobil tovární značky Volkswagen, obchodní označení CADDY, RZ: [REDAKCE], barva: modrá metalíza, [REDAKCE], je vůči žalobci právně neúčinná.

- II. **Určuje se**, že Smlouva o změně majetkového režimu manželů spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019, uzavřená mezi [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a žalovanou 1., kterou [REDAKCE], RČ [REDAKCE], bytem [REDAKCE], vyloučil ze společného jmění manželů movité věci: osobní automobil tovární značky AUDI, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [REDAKCE], barva: černá metalíza, [REDAKCE], je vůči žalobci právně neúčinná.
- III. **Zamítá se** žaloba žalobce proti žalovaným ze dne 1. 12. 2020 o určení, že převod automobilu AUDI A6 AVANT s RZ: [REDAKCE], z vlastníka [REDAKCE], RČ [REDAKCE], bytem [REDAKCE], na žalovanou 2. ze dne 5. 8. 2019, je vůči žalobci neúčinný.
- IV. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované 1. na náhradě nákladů řízení částku 800 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce **je povinen** zaplatit žalované 2. na náhradě nákladů řízení částku 1 200 Kč, a to do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se po žalovaných žalobou ze dne 1. 12. 2020 domáhá relativní neúčinnosti právního jednání s odůvodněním, že žalobce eviduje vykonatelné pohledávky za [REDAKCE], bytem [REDAKCE], RČ: [REDAKCE] (dále jen „dlužník“). Tyto pohledávky představují nedoplatky na daních v aktuální výši ke dni sepsání žaloby, a to daň z příjmu FO - aktuální nedoplatek na daních: [REDAKCE] a aktuální nedoplatek na úroku z prodlení: [REDAKCE], celkový aktuální nedoplatek: [REDAKCE], [REDAKCE] - aktuální nedoplatek: [REDAKCE]. Nedoplatek dlužníka vznikl na základě podání dodatečných daňových priznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 a 2017 a podáním řádného daňového priznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2018. Všechna tato daňová tvrzení byla podána dne 9. 12. 2019. Žalobce na základě těchto daňových tvrzení vyměřil/doměřil (dodatečnými) platebními výměry daňovému subjektu daň v celkové výši [REDAKCE]. Z důvodu, že dlužník nesplnil řádně svoji daňovou povinnost a neuhradil vyměřenou/doměřenou daň v souladu se zákonem č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), byl daňový nedoplatek dne 10. 2. 2020 předán na vymáhací oddělení správce daně, který následně vystavil [REDAKCE] na příkázání pohledávky z účtů u České spořitelny, a.s. a Komerční banky, a.s., dále pak [REDAKCE] na srážky ze mzdy. Na základě [REDAKCE] došlo do podání této žaloby k částečné úhradě nedoplatku, a to pouze ve výši [REDAKCE]. Dlužník na splacení daňového dluhu dobrovolně ničeho nehradí. Podle zjištění žalobce v současné době nevlastní dlužník žádný majetek, který by bylo možné použít k uspokojení pohledávek žalobce. Při šetření majetkových poměrů dlužníka byla zjištěna existence smlouvy o změně režimu manželů ze dne 28. 8. 2019, kterou byl zúžen rozsah společného jmění manželů dlužníka a [REDAKCE]. Dlužník vlastnil následující nemovité věci zahrnuté do společného

jmění manželů: pozemek evidovaný jako stavební parcela [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [REDAKCE], pozemek evidovaný jako pozemková parcela [REDAKCE] – orná půda, pozemek evidovaný jako pozemková parcela [REDAKCE] – orná půda, vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, na listu vlastnictví číslo [REDAKCE], katastrální území [REDAKCE] (dále jen „nemovité věci“). Dlužník současně vlastnil následující movitý majetek zahrnutý do společného jmění manželů: osobní automobil tovární značky Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ: [REDAKCE], barva: modrá metalíza, [REDAKCE], osobní automobil tovární značky Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [REDAKCE] barva: černá metalíza, [REDAKCE] (dále jen „movité věci“). Tyto movité a nemovité věci však dlužník vyloučil ze společného jmění manželů Smlouvou o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019. Předmětné movité a nemovité věci se tak staly výlučným majetkem žalované 1. Zápis vlastnického práva do katastru nemovitostí byl proveden dne 15. 10. 2019 s právními účinky zápisu ke dni 23. 9. 2019. Žalobce dále zjistil, že dlužník vlastnil také osobní automobil značky AUDI A6 AVANT, RZ: [REDAKCE], barva: hnědá, [REDAKCE] (dále jen „osobní automobil“). Dlužník však tento automobil dne 5. 8. 2019 převedl na dceru tj. žalovanou 2. Dlužník převedl v srpnu roku 2019 veškerý movitý a nemovitý majetek obsažený ve společném jmění manželů do výlučného vlastnictví manželky žalované 1., tedy osoby blízké, čímž zkrátil žalobce jakožto věřitele, jelikož žalobci znemožnil vymáhat nedoplatky dlužníka prostřednictvím exekuce prodejem movitých a nemovitých věcí obsažených ve společném jmění manželů. Dlužník dále v srpnu roku 2019 převedl osobní automobil na dceru žalovanou 2., taktéž osobu blízkou, čímž žalobce rovněž zkrátil. Žalobce je přesvědčen, že právní úkony, kterými žalovaná 1. a žalovaná 2. nabyly výlučné vlastnictví k předmětným movitým a nemovitým věcem jsou vůči němu z tohoto důvodu neúčinné. Dlužník svým právním jednáním naplnil předpoklady uvedené v ustanovení § 590 odst. 1 písm. c) o. z., a proto žalobce přistoupil k podání odpůrcí žaloby ve smyslu ustanovení § 589 o. z. Ačkoliv žalobce není povinen prokazovat úmysl dlužníka zkrátit své věřitele bezúplatným právním jednáním, má přesto za to, že převod vlastnických práv k nemovitým a movitým věcem byl uskutečněn právě s tímto úmyslem. Tomu nasvědčuje mimo jiné skutečnost, že součástí Smlouvy o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů bylo zřízení věcného břemene – služebnosti užívacího práva, spočívající v doživotním a bezplatném spoluužívání pozemku evidovaného jako stavební parcela [REDAKCE], jehož součástí je stavba [REDAKCE], včetně veškerého příslušenství a součástí, a dále pak pozemků evidovaných jako pozemkové parcely [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], a to v tom rozsahu, jak je dosud společně s dlužníkem užívali, včetně práva braní plodů a užitků z nich plynoucích. Účelem převodu veškerého majetku na manželku (žalovanou 1.) a dceru (žalovanou 2.) bylo právě znemožnění výkonu rozhodnutí prodejem movitých a nemovitých věcí a k zúžení společného jmění manželů a převodu osobního automobilu na dceru došlo v souvislosti s plánovaným podáním dodatečných daňových přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2016 a 2017 a daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2018, na základě kterých byla daňovému subjektu vyměřena/doměřena značná daňová povinnost, kterou však dlužník neuhradil a současně žalobci znemožnil uspokojení jeho pohledávek. Žalobce uvádí, že disponuje vykonatelnou pohledávkou ve smyslu ustanovení § 589 daňového řádu, tedy pohledávkou opřenu o exekuční titul, podle kterého lze nařídit výkon rozhodnutí (exekuci). Exekučním titulem je v předmětném případě výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní dle ustanovení § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Pohledávka za dlužníkem existovala již v době, kdy dlužník učinil právní jednání zkracující žalobce, kterým žalobce odporuje. Daňová povinnost dle ustanovení § 3 daňového řádu vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto

povinnost zakládající, přičemž zdaňovací období je dle ustanovení § 16b zákona o daních příjmů kalendářní rok. Daňové povinnosti dlužníka tedy vznikaly na základě výše zmíněných zákonných ustanovení postupně za jednotlivá zdaňovací období roku 2016, 2017 a 2018, které předcházely jak uzavření smlouvy o zúžení společného jmění manželů, tak převodu osobního automobilu, ačkoliv ke stanovení daně ve správné výše došlo až později na základě podání (dodatečných) daňových přiznání za zdaňovací období roku 2016, 2017 a 2018. S koncem příslušných zdaňovacích období, ve kterých byla uskutečněna zdanitelná plnění a získány příjmy (výnosy), které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob, došlo ke vzniku nesplatných daňových pohledávek, a v poslední den lhůty pro podání řádného daňového tvrzení za dané zdaňovací období nastal také okamžik splatnosti těchto daňových povinností v souladu s ustanovením § 135 odst. 3 daňového řádu. U vzniklých pohledávek pouze nebylo až do jejich vyměření/doměření najisto postaveno, jaká je jejich skutečná výše. Ke stanovení konkrétně výše daňové povinnosti pak došlo vyměřením/doměřením na základě provedených vyměřovacích/doměřovacích řízení. Vydáním (dodatečných) platebních výměrů došlo ke stanovení daně, tedy ke konkrétnímu číselnému vyjádření daňových povinností, co do jejich výše. Žalobce tak deklaroval výši již dříve vzniklých daňových pohledávek. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalobce navrhuje, aby soud vyslovil neúčinnost smlouvy o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019 a převodu osobního automobilu na žalovanou 2. dne 5. 8. 2019 vůči žalobci. Dne 9. 4. 2021 doplnil žalobce, že daňová povinnost dlužníka vznikla ve zdaňovacích obdobích roku 2016, 2017, 2018 okamžikem získání příjmu (výnosu), který podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů podléhá dani. Současně s daňovou povinností vznikla daňová pohledávka žalobce, která se stala splatnou, když nastal okamžik splatnosti těchto daňových povinností v souladu s ustanovením § 135 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Daňová pohledávka žalobce tedy zřetelně předcházela sepsání Smlouvy o změně majetkového režimu manželů, jakožto i převodu osobního automobilu, odkoupeného dle tvrzení žalované 2. za zvýhodněných podmínek. Co se týče věcného břemene zřízeného ve prospěch dlužníka, dle žalobce v předmětné Smlouvě o změně majetkového režimu manželů není o časovém ohraničení věcného břemene dobou splácení hypotečního úvěru ničeho uvedeno, přičemž je zde naopak konkretizováno užívání doživotní a bezplatné. Dne 18. 8. 2021 doplnil žalobce, že k předložené Dohodě o úpravě majetkových poměrů žalobce uvádí, že jde o dohodu o uspořádání majetkových povinností a práv pro případ rozvodu, dle ustanovení § 735 ve spojení s ustanovením § 757 odst. 1 písm. c) o. z., ke kterému však nedošlo, a který byl dle tvrzení žalované 1. odložen. Účinky takovéto dohody jsou odloženy ke dni zániku manželství rozvodem, přičemž do té doby existuje společné jmění manželů v zákonné podobě, jelikož dohoda je dle textu zákona uzavírána pod podmínkou, že manželství bude rozvedeno. Nadto na předložené Dohodě o úpravě majetkových poměrů však úředně ověřené podpisy nejsou. Vzhledem k výše zmíněnému má žalobce za to, že předložená Dohoda o úpravě majetkových poměrů není s to prokázat, že žalované 1. nebyl znám úmysl manžela [REDAKCE] jako dlužníka zkrátit žalobce jako věřitele převedením movitého a nemovitého majetku specifikovaného v žalobě Smlouvou o změně majetkového režimu, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění, do výlučného vlastnictví žalované 1., a ani ji znám být nemusel. Žalobce dne 21. 7. 2022 doplnil, že s tvrzením žalované 1., že neměla povědomí o hospodaření manžela je v rozporu fakt, že dlužník měl dispoziční právo k účtu žalované 1. č. [REDAKCE] přinejmenším od 1. 6. 2021 do 4. 10. 2021, a že v rozporu s tvrzením žalované 1., že se chtěla rozvést s manželem a vyhodit ho z domu, je tvrzení, že dne 28. 8. 2019 ve smlouvě o zúžení společného jmění manželů zřídila ve prospěch dlužníka věcné břemeno bezplatného a doživotního užívání nemovitostí v [REDAKCE] a umožnila mu mít hlášen do února 2020 trvalý pobyt v těchto nemovitostech. Žalobce dále doplnil, že s tvrzením žalované 1. o nevědomosti o zaměstnání dlužníka, je v rozporu skutečnost, že od 2. 1. 2020 do 13. 4. 2021 byl tento zaměstnancem

společnosti [REDAKCE], jehož jednatelkou je [REDAKCE] (od 16. 7. 2022 [REDAKCE]), která koupila nemovitosti od žalované 1. kupní smlouvou ze dne 13. 5. 2021, a na jejíhož manžela převedla osobní automobil žalovaná 2. dne 17. 3. 2021. Žalovaná 1. vozidlo Volkswagen CADDY převedla dne 16. 7. 2021 na [REDAKCE]. V době do 31. 3. 2022 měla hlášen trvalý pobyt na adrese [REDAKCE] žalovaná 1. i žalovaná 2., přestože nemovitosti byly prodány [REDAKCE] dne 13. 5. 2021. Dne 4. 11. 2019 došlo k prodeji pozemků manžely [REDAKCE], přičemž kupní cena [REDAKCE] byla uhrazena na účet dlužníka. Žalobce má za to, že žalovaní neprokázali, že nevěděli, potažmo nemuseli vědět, o úmyslu dlužníka zkrátit žalobce. Žalobce doplnil dne 28. 7. 2022, že výpis z katastru nemovitostí týkající se nemovitosti [REDAKCE] prokazuje skutečnost, že v období, kdy měl dlužník trvalý pobyt na adrese [REDAKCE], byla předmětná nemovitost ve vlastnictví obecného zmocněnce žalované 1., který působí i jako zástupce společnosti [REDAKCE], a taktéž dlužníka. Žalobce je tedy toho názoru, že se jednalo pouze o formální změnu trvalého pobytu, nikoliv o faktickou změnu bydliště, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že dne 12. 3. 2020 bylo provedeno správcem daně místní šetření na adrese [REDAKCE], přičemž dlužník byl na této adrese zastižen.

2. Žalovaná 1. se ve věci vyjádřila dne 27. 7. 2021 tak, že s nárokem uplatněným v žalobě nesouhlasí, a to v plném rozsahu. Dlužník zjistil, že má dluh vůči žalobci cca pět měsíců po sepsání notářského zápisu o změně majetkového režimu manželů, a to po zpracování dodatečných daňových příznání a vydáním platebního výměru č. j. [REDAKCE] dne 22. 1. 2020. Tento Platební výměr jakož i dodatečný platební výměr čj. [REDAKCE] a čj. [REDAKCE] ze dne 3. 2. 2020 byl vydán až na základě daňového tvrzení podaného daňovým dlužníkem dne 9. 12. 2019. Z uvedeného je zřejmé, že v době změny majetkového režimu manželů daňový dlužník nemohl vědět a nevěděl, zda a v jaké velikosti mu vznikne daňová povinnost. O povinnosti podat daňová tvrzení v České republice a také zde platit daň se dozvěděl daňový dlužník až po konzultaci se svým účetním p. [REDAKCE] z Pardubic, a to ve druhé polovině měsíce listopad 2019. Ke zpochybňované změně majetkového režimu manželů, přesněji k žalobcem tvrzené účelovosti tohoto právního úkonu pak uvádí, že dohoda o úpravě majetkových poměrů byla sepsána a podepsána oběma účastníky již v měsíci dubnu 2019. V této dohodě jsou upraveny, jak vlastnické vztahy k nemovitým věcem, tak popsán finanční vnos účastníků do manželství, jakož i převzetí závazků v době trvání manželství vzniklých. Notářský zápis o změně majetkového režimu manželů pak jenom stvrzuje vlastnické vztahy k jednotlivým nemovitým věcem a dále pak vztahy k nemovitým věcem nabytých v budoucnu. Dohoda o úpravě majetkových poměrů manželů, byla sepsána z důvodů mimomanželských poměrů dlužníka. Původním důvodem sepsání této dohody byl zamýšlený rozvod manželství, který však byl odložen z důvodů existence závazku ve formě hypotečního úvěru a možného požadavku úvěrující banky na okamžité splacení, proto bylo přistoupeno k notářskému zápisu o změně majetkového režimu manželů. K argumentu žalobce že věcné břemeno, kde oprávněným z věcného břemene je dlužník a povinným z věcného břemene vlastník zatížených nemovitých věcí tj. žalovaná 1., je důkazem účelovosti právního jednání, pak uvádí, že toto věcné břemeno bylo vyznačeno po dohodě původních spoluvlastníků a na doporučení pracovníka banky, neboť tyto nemovité věci byly zatíženy zástavním právem ve prospěch úvěrující banky. Vzhledem ke skutečnosti, že dlužníky v tomto případě byli oba manželé, tento pracovník tvrdil, pokud bude dlužník mít užívací právo k předmětným nemovitým věcem, nebude mít banka námitky k převodu v rámci majetkového vypořádání. Tvrzení žalobce, že právě věcné břemeno ve prospěch dlužníka je důkazem o účelovosti převodu, je pouze tvrzením žalobce, avšak nikoliv důkazem. K převodu osobních automobilů tovární značky Volkswagen CADDY, RZ: [REDAKCE] a Audi A4 AVANT, RZ: [REDAKCE], [REDAKCE], pak uvádí, že tyto osobní automobily byly součástí majetkového vypořádání. Dohodou o majetkovém vypořádání připadla do vlastnictví dlužníka pohledávka za [REDAKCE], [REDAKCE]

██████████. Pohledávka ve výši ██████████ včetně příslušenství, byla splatná 10. 1. 2021. Z této pohledávky pak měl zaplatit i svůj závazek k žalobci. Jaký je stav této pohledávky v současné době, není žalované 1. známo. K samotnému dluhu daňového dlužníka uvádí, že v době sepisování dohody o majetkovém vypořádání, jakož i notářského zápisu o změně majetkového režimu nevěděla a ani nemohla vědět, že dlužník má závazek k žalobci, neboť dlužník se jí nikdy nesvěřil se skutečností, že neplatí daně v ČR. Domnívala se, že své daňové povinnosti řádně plní v ██████████, kde pracoval. S dlužníkem žalovaná 1. dlouhodobě nežije a jediným důvodem k zachování manželského svazku je právě hypoteční úvěr, když v současné době nedisponuje patřičnou hotovostí k zaplacení celé dlužné částky. S ohledem na shora uvedené, z něhož je zřejmé, že v době sepsání obou dokumentů týkajících se majetkového vypořádání manželů, žalovaná 1. nevěděla a ani nemohla vědět o okolnostech, pro něž by se mohl věřitel dovolat neúčinnosti právního jednání, navrhuje, aby s přihlédnutím ke znění § 594 odst. 2, písm. c) o. z. soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Dne 9. 8. 2022 doplnila 1. žalovaná, že ██████████ pracoval v roce 2019 jako ██████████ ve společnosti ██████████. V této době byl jediným společníkem a jednatelem společnosti ██████████. V roce 2019 byl taktéž zaměstnán v obchodní společnosti ██████████, dlužník. Z tohoto je patrné, že ██████████ a dlužník se znali. V první polovině roku se dlužník obrátil na ██████████ se žádostí o radu ohledně rozvodu se svou manželkou, nyní žalovanou 1. Proběhlo sepsání listin, tak jak bylo již dříve popsáno a k rozvodu následně nedošlo hlavně z důvodu nesplacené hypotéky váznoucí na manžely vlastněných nemovitých věcech. Dlužník se v prosinci roku 2019 spojil s daňovým poradcem a po konzultaci s ním podal dodatečné daňové přiznání za roky 2016, 2017 a řádné daňové přiznání za rok 2018. Zároveň požádal ██████████ o zastupování v daňovém řízení. V průběhu tohoto období se také dlužník od žalované 1. odstěhoval a našel si podnájem v ██████████, kde mu ovšem majitel pronajaté nemovitosti nechtěl poskytnut souhlas s nahlášením k trvalému pobytu. Proto se opět obrátil na ██████████ se žádostí o přihlášení se do některé z jeho nemovitostí, čemuž tento vyhověl. V období zaměstnání dlužníka v obchodní společnosti ██████████ vykonával v této obchodní společnosti funkci prokuristy ██████████, otec současné majitelky nemovitých věcí, které jsou předmětem žaloby. Vzhledem ke skutečnosti, že žalovaná 1. znala ██████████ z dřívějších jednání ohledně rozvodu manželství, obrátila se na něho se žádostí o zastupování v této věci. ██████████ se právě na základě dřívějších jednání ohledně majetkového vypořádání, orientuje v majetkových poměrech dlužníka i žalované. Ve věci prodeje pozemků parc. ██████████ a parc. č. ██████████, k. ú. ██████████, pak je nutno uvést, že žalovaná 1. o prodeji těchto pozemků vypovídala, ovšem nevyjádřila se přesně ohledně vlastnictví, když uvedla, že prodala pozemek a peníze si vzal dlužník. K účtu ██████████ žalovaná uvádí následující: „Bankovní účet jsem založila a poskytla k němu dispoziční právo panu ██████████ již v době, kdy jsem s ním již nežila, a to z důvodu neustálého nátlaku a dá se říci psychickému vydírání ze strany ██████████. Prostě jsem chtěla mít klid.“ K vozidlu Volkswagen CADDY uvedla, že vozidlo bylo převedeno na ██████████, a to na zajištění finanční půjčky poskytnuté žalované 1. Žalovaná 1. i nadále toto vozidlo užívá a ihned po doplacení dlužné částky bude převedeno zpět na žalovanou. K prodeji nemovitých věcí ve vlastnictví žalované 1. je třeba uvést, že je naprosto běžné, že prodávající v prodané nemovitosti i nadále po určitý čas bydlí a nejedná se o nic nestandardního, jak se snaží naznačit žalující. Taktéž prodej těchto nemovitých věcí ██████████ není nikterak pochybný, jak tvrdí žalující. Žalovaná kontaktovala ██████████, tehdy již jednatele společnosti ██████████ zdali by jí nepomohl s prodejem jejich nemovitostí. Protože tyto byly za výhodnou cenu, doporučil ██████████ jejich nákup své dceři ██████████. Taktéž osobní automobil bylo, ačkoliv poškozené, možno koupit za přijatelnou cenu, a proto toto vozidlo odkoupil ██████████. ██████████ i ██████████ pouze využili příležitosti. Fakt

zastižení dlužníka v místě jeho bývalého bydliště je pouhá náhoda, když i z protokolu o místním šetření je patrné, že se jednalo o opakovanou kontrolu. Dlužník nepravdělně cca 1x za dva týdny dojížděl do místa bydliště své manželky a to z důvodů přebírání pošty a psychického týrání své ženy. Taktéž je nutné zdůraznit, že se nejednalo o bezplatný převod majetku na žalovanou 1., ale jak z výpovědi žalované 1. vyplývá, o úplatný převod, když dlužníkovi zaplatila [REDAKCE], a dále uhradila zůstatek hypotéky, jako i dluh k [REDAKCE] ve výši [REDAKCE]. Z daňových výměrů za rok 2016 a dodatečných daňových příznání za roky 2017 a 2018 jasně vyplývá, že dlužník za roky 2016, 2017, podával daňová příznání, ze kterých mu po odečtení slevy na dani nevyplývala žádná daňová povinnost, řádné daňové příznání za rok 2018 podal v prosinci 2019. Po podání dodatečných daňových příznání za roky 2016, 2017 a řádného daňového příznání za rok 2018 v prosinci roku 2019, tedy téměř půl roku po změně majetkového režimu manželů, se sám dlužník dozvěděl o své daňové povinnosti, bez ohledu na skutečnost kdy daňová povinnost vznikla. Žalovaná 1. a žalovaná 2. tedy v době změny majetkového režimu nevěděly a nemusely vědět o daňovém dluhu svého manžela.

3. Žalovaná 2. se ve věci vyjádřila dne 26. 2. 2021 tak, že nesouhlasí s nárokem žalobce, když je sice pravdou, že dlužník jako otec žalované 2. má závazky vůči žalobci, avšak k sepsání notářského zápisu o změně majetkového režimu jejich rodičů došlo až cca 5 měsíců před vznikem dluhu dlužníka u žalobce a nikoliv s úmyslem zkrátit věřitele. O platebním výměru z 22. 1. 2020 a o dodatečném platebním výměru z 3. 2. 2020 se dozvěděl dlužník až po uzavření smlouvy dne 28. 8. 2019 a o potřebě doplnit tvrzení a doklady až po konzultaci se svým účetním [REDAKCE] z Pardubic a poradcem [REDAKCE]. S ohledem na to, že dlužník pracoval v [REDAKCE], kde navázal nemanželský vztah a nakládal nezodpovědně s penězi, a že žalovaná 1. vnesla do manželství částku [REDAKCE], za níž byly pořízeny nemovitosti, sepsala žalovaná 1. a dlužník dohodu o majetkovém vypořádání a na základě ní došlo k sepsání notářského zápisu. Věcné břemeno užívání k nemovitostem dlužníka bylo zřízeno v dohodě o majetkovém vypořádání tak, že je časově omezeno na dobu trvání hypotečního úvěru. Vozidlo tov. zn. AUDI A6 AVANT s RZ: [REDAKCE] koupila žalovaná 2. sice za výhodnou cenu, protože tento potřeboval hotovost na zařízení nového bydlení po odchodu ze společné domácnosti.
4. Z Výkazu nedoplatků č. j. [REDAKCE] sestavený ke dni 7. 2. 2020 [REDAKCE], nar. [REDAKCE], je zjištěno, že tento činí [REDAKCE].
5. Z Platebního výměru č. j. [REDAKCE] ze dne 22. 1. 2020 je patrné, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla vyměřena daň z příjmů FO za rok 2018 ve výši [REDAKCE].
6. Z Dodatečného platebního výměru č. j. [REDAKCE] ze dne 3. 2. 2020 vplynulo, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla dodatečně vyměřena daň z příjmů FO za rok 2017 ve výši [REDAKCE] dle dodatečného daňového příznání ze dne 9. 12. 2019.
7. Z Dodatečného platebního výměru č. j. [REDAKCE] ze dne 3. 2. 2020 je patrné, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byla dodatečně vyměřena daň z příjmů FO za rok 2016 ve výši [REDAKCE] dle dodatečného daňového příznání ze dne 9. 12. 2019.
8. Z [REDAKCE] na srážky ze mzdy č. j. [REDAKCE] ze dne 11. 2. 2020 je patrné, že tento byl vydán proti [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pro daňový nedoplatek ve výši [REDAKCE] s příslušenstvím tj. pro [REDAKCE] na mzdu od společnosti [REDAKCE].

9. Z [redacted] na příkazání pohledávky z účtu č. j. [redacted] ze dne 11. 2. 2020 vyplynulo, že tento byl vydán proti [redacted], nar. [redacted], pro daňový nedoplatek ve výši [redacted] Kč s příslušenstvím tj. pro [redacted] na účet u České spořitelny a. s. č. [redacted].
10. Z [redacted] na příkazání pohledávky z účtu č. j. [redacted] ze dne 12. 2. 2020 je zřejmé, že tento byl vydán proti [redacted], nar. [redacted], pro daňový nedoplatek ve výši [redacted] s příslušenstvím tj. pro [redacted] na účet u České spořitelny a. s. č. [redacted] a č. [redacted].
11. Z [redacted] na příkazání pohledávky z účtu č. j. [redacted] ze dne 12. 2. 2020 vyplynulo, že tento byl vydán proti [redacted], nar. [redacted], pro daňový nedoplatek ve výši [redacted] s příslušenstvím tj. pro [redacted] na účet u České spořitelny a. s. č. [redacted] a č. [redacted].
12. Ze Smlouvy o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019, sepsané formou notářského zápisu Mgr. Ditou Kuštovou, notářkou v Chrudimi pod sp. zn. [redacted], vyplývá, že žalovaná 1. a [redacted], nar. [redacted], vyloučili ze společného jmění manželů nemovitosti zapsané na LV [redacted], movité věci, a to: osobní automobil tovární značky Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ: [redacted], barva: modrá metalíza, [redacted] (dále jen „Volkswagen Caddy“) a osobní automobil tovární značky Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [redacted] barva: černá metalíza, [redacted] (dále jen „Audi A4 Avant“) a pohledávku Komerční banky a.s., IČ: 45317054, vzniklé z titulu smlouvy o úvěru [redacted]. Vylučnou vlastníci a oprávněnou z pohledávky, které jsou popsány výše, se stala žalovaná 1. a ve prospěch [redacted], nar. [redacted], bylo zřízeno věcné břemeno, spočívající v bezplatném a doživotním spoluužívání nemovitostí zapsaných na LV [redacted].
13. Z výpisů CRV je patrné, že vlastníkem vozidla tovární značky Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [redacted], barva: černá metalíza, [redacted], je žalovaná 1. Dále je z výpisů CRV patrné, že vlastníkem vozidla AUDI A6 AVANT s RZ: [redacted] (dále jen „Audi A6 Avant“), je žalovaná 2., a vlastníkem vozidla tovární značky Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ: [redacted], barva: modrá metalíza, [redacted].
14. Z Výpisu z katastru nemovitostí LV [redacted] je patrné, že vlastníkem nemovitostí, a to pozemku parc. č. [redacted], jehož součástí je dům [redacted] a pozemků [redacted] a parc. [redacted], vše v [redacted], zapsaných u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště Písek, je žalovaná 1., a vlastníkem těchto nemovitostí ke dni 1. 1. 2019 byl [redacted], nar. [redacted]. Součástí je čestné prohlášení [redacted], nar. [redacted], a žalované 1. o tom, že nemovitosti zapsané na LV [redacted] v k. ú. [redacted] jsou součástí společného jmění manželů, neboť manželství účastníků bylo uzavřeno již dne 14. 12. 1996 a podle notářského zápisu sp. zn. [redacted] sepsaného Mgr. Ditou Kuštovou, notářkou v Chrudimi předmětné nemovitosti získali v roce 2012 a 2018 a společné jmění manželů nebylo nijak modifikováno. K nemovitostem zapsaným na [redacted] bylo zřízeno věcné břemeno, spočívající v bezplatném a doživotním spoluužívání nemovitostí zapsaných na [redacted] s účinky ke dni 23. 9. 2019.
15. Z Dohody o úpravě majetkových poměrů soud zjistil, že dne 29. 4. 2019 se žalovaná 1. a [redacted] dohodli, že s ohledem na to, že většina movitých věcí a nemovitých věcí

byla v době manželství pořízena z prostředků žalované 1. – vlastní vnos [redacted] půjčka [redacted] od Komerční banky a.s. a půjčka [redacted] od [redacted] – připadají do vlastnictví žalované 1. nemovitosti zapsané na LV [redacted], movité věci tj. osobní automobil tovární značky Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ [redacted], barva: modrá metalíza, [redacted] a osobní automobil tovární značky Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [redacted], barva: černá metalíza, [redacted], účet u [redacted] a.s. a závazky u Komerční banky a.s. [redacted] a u [redacted] [redacted], a dále připadají do vlastnictví [redacted], nar. [redacted], účty u České spořitelny a.s. č. [redacted], a [redacted] a závazek [redacted] za [redacted]. Dohoda není opatřeno ověřenými podpisy účastníků, pouze neověřenými.

16. Z účastnického výsledku žalované 1. je patrné, že její manžel [redacted] se choval násilnicky a promiskuitně, následně odešel pracovat do zahraničí, v [redacted] pracoval jako [redacted], jezdil domů jen na víkendy, výši příjmu či zaměstnavatele žalovaná 1. nezná, manželství fungovalo spokojeně ze 26ti let po dobu cca 10-12 let, pak si žili každý víceméně po svém. Každý hospodařil sám, manžel žalované 1. nechtěl hradit nedoplatek za elektřinu s tím, že tam nebydlí, platil však dceři školu a kapesné, splátky na hypotéku hlídala žalovaná 1. a někdy i splátku zaplatila, takže se do prodlení manželé nedostali, kvůli přehledu o úvěru se stala žalovaná 1. v roce 2018 dalším dlužníkem z úvěru. Žalovaná podnikala a chtěla pořídit dům pro dceru, manžel však měl vyšší příjem, tak byl hypotéční úvěr z roku 2011, o který žádala manžela v roce 2009, veden na manžela, k rozvodu nedošlo, neboť žalovaná 1. měla obavu z dopadu rozvodu na splácený úvěr a manžel s rozvodem nesouhlasil. V roce 2018 chtěla řešit žalovaná 1. situaci komplexně a vyhodila manžela z domu, prodala pozemky, uhradila mu [redacted] na vypořádání, přesto s rozvodem nesouhlasil, a chtěla přepsat úvěr na sebe, což nebylo kvůli jejímu příjmu možné, a dům dát dceři. Nyní by nejraději dům prodala, fakticky bydlí u dcery na vesnici v [redacted], víceméně pod jejím dozorem, je [redacted], užívá [redacted], se sepsáním vyjádření jí pomohl obecný zmocněnec. Žalovaná 1. neví nic k poznačení zástavy k domu v roce 2016. Žalovaná 1. nemovitosti v [redacted] prodala [redacted] před 3/4 rokem. Žalovaná 1. si s manželem rozdělil jmění a uzavírali písemné dohody a o daňovém nedoplatku manžela žalovaná 1. neví, své daňové přiznání si řeší sama a manželovo občas odnesla fyzicky na finanční úřad.
17. Ze zprávy České spořitelny a.s. ze dne 4. 10. 2021 včetně výpisů z účtu za červen 2021 až srpen 2021 soud zjistil, že dispoziční právo k účtu žalované 1. [redacted] přinejmenším od 1. 6. 2021 do 4. 10. 2021 měl [redacted], nar. [redacted].
18. Z evidence obyvatel soud zjistil, že [redacted], nar. [redacted], byl trvale hlášen od 26. 2. 2020 do 24. 11. 2021 na adrese [redacted], a od 24. 11. 2021 je hlášen na adrese [redacted].
19. Z výpisu z katastru nemovitostí zapsaných na LV [redacted] v k. ú. [redacted] je zřejmé, že vlastníkem domu [redacted] je [redacted] (nikoliv [redacted]).
20. Z výpisů karet vozidel vyplývá, že vozidlo VOLKSWAGEN CADDY převedla dne 16. 7. 2021 na [redacted] žalovaná 1., a že na [redacted] převedla auto AUDI A6 AVANT žalovaná 2. dne 17. 3. 2021.
21. Ze zprávy ČSSZ bylo zjištěno, že [redacted], nar. [redacted], byl evidován jako zaměstnanec [redacted], od 2. 1. 2020 do 13. 4. 2021.

22. Podle výpisu z obchodního rejstříku společnosti [REDAKCE] je jeho jednatelkou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] od 25. 10. 2021.
23. Z evidence obyvatel je patrné, že trvalý pobyt žalované 1. a žalované 2. byl evidován do 31. 3. 2022 na adrese [REDAKCE] (nyní [REDAKCE]), a že trvalý pobyt [REDAKCE], nar. [REDAKCE], byl evidován na adrese [REDAKCE] od 8. 1. 2015 do 26. 2. 2020.
24. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že vlastníkem nemovitostí zapsaných na LV [REDAKCE] je [REDAKCE] na základě kupní smlouvy ze dne 13. 5. 2021.
25. Ze zprávy České spořitelny a.s. ze dne 4. 10. 2021 včetně výpisů od srpna 2019 do prosince 2021 bylo zjištěno, že účet [REDAKCE] je veden na jméno [REDAKCE], nar. [REDAKCE].
26. Z kupní smlouvy ze dne 4. 11. 2019, že nemovitosti parc. č. [REDAKCE] a [REDAKCE] prodali manželé [REDAKCE] a [REDAKCE] jako majetek ve společném jmění manželů [REDAKCE] a [REDAKCE] manželů [REDAKCE] za kupní cenu [REDAKCE] Kč, která měl být poukázána na č. účtu: [REDAKCE].
27. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že vlastníkem nemovitostí, zapsaných na LV [REDAKCE], tj. pozemku evidovaného jako stavební parcela č. [REDAKCE] – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba [REDAKCE] rodinný dům, pozemku evidovaného jako pozemková parcela č. [REDAKCE] – orná půda a pozemku, evidovaného jako pozemková parcela č. [REDAKCE] – orná půda, vše zapsané u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], je [REDAKCE].
28. Svědecký výslech [REDAKCE] prokázal, že žalovaná 1. je jeho kamarádkou od roku 2005 – 2006, přičemž jí půjčil postupně téměř [REDAKCE] na dům, jeho výstavbu, poblíž Písku, které mu měla vrátit po třech letech. S ohledem na manželské problémy žalované 1. vrátila žalovaná 1. svědkovi celou částku ve splátkách v době od léta 2021 do zimy 2021 z peněz za prodej domu.
29. Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 26. 2. 2020 LV [REDAKCE] bylo zjištěno, že vlastníkem nemovitosti [REDAKCE], postavené na pozemku parc. č. [REDAKCE], byl [REDAKCE].
30. Podle Úředního záznamu o místním šetření č. j. [REDAKCE] ze dne 16. 3. 2020 je patrné, že dne 12. 3. 2020 byl pracovníky správce daně zastižen na adrese [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], který uvedl, že zde fakticky nebydlí, jen vyřizuje nějaké záležitosti, dům je ve vlastnictví manželky po rozdělení SJM, a pracuje v [REDAKCE] a trvalé bydliště má v [REDAKCE].
31. Z daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob [REDAKCE], nar. [REDAKCE], za rok 2018, podaného dne 19. 12. 2019 „p [REDAKCE]“, soud zjistil, že rozdíl příjmů a výdajů činí [REDAKCE].
32. Z daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob [REDAKCE], nar. [REDAKCE], za rok 2017, podaného dne 28. 3. 2018, soud zjistil, že rozdíl příjmů a výdajů činí [REDAKCE].

33. Z Platebního výměru č. j. [REDACTED] ze dne 17. 7. 2017 je patrné, že [REDACTED], nar. [REDACTED], byla vyměřena daň z příjmů FO za rok 2016 ve výši [REDACTED].
34. Z Platebního výměru č. j. [REDACTED] ze dne 5. 4. 2018 je patrné, že [REDACTED], nar. [REDACTED], byla vyměřena daň z příjmů FO za rok 2018 ve výši [REDACTED].
35. Svědecký výslech [REDACTED] byl pro nadbytečnost zamítnut, když soud učinil neúspěšný pokus o předvolání tohoto svědka, nadto žalovaná 1. na jeho provedení netrvala.
36. Soud na základě provedeného dokazování zjistil následující skutkový stav. Žalovaná 1. a dlužník jsou manželé a žalovaná 2. je jejich dcerou, jak vyplývá z tvrzení účastníků (odst. č. 1., 2., 3. odůvodnění shora). Žalovaná 1. a dlužník se dohodli dne 29. 4. 2019, že pro případ rozvodu manželství se stane vlastníci nemovitostí, zapsaných na LV č. [REDACTED], a movitých věcí, a to vozidla Audi A4 Avant a Volkswagen Caddy, žalovaná 1., když tato vnesla [REDACTED] do společného jmění manželů, a převezme závazky [REDACTED] u Komerční banky a.s. a [REDACTED] u [REDACTED], zatímco dlužník převezme účty u České spořitelny a.s. [REDACTED] a [REDACTED] a závazek [REDACTED] za [REDACTED] (odst. č. 15. odůvodnění shora). Manželé smlouvou o změně majetkového režimu manželů ze dne 28. 8. 2019, sepsané formou notářského zápisu, vyloučili ze společného jmění manželů 1) nemovitosti zapsané na LV č. [REDACTED] a 2) movité věci, a to vozidla Audi A4 Avant a Volkswagen Caddy (odst. č. 12. odůvodnění shora), které jsou dle výpisu z katastru nemovitostí a dle výpisu z CVR výlučným vlastnictvím žalované 1., přičemž ve prospěch dlužníka bylo zřízeno věcné břemeno, spočívající v bezplatném a doživotním spoluzžívání nemovitostí zapsaných na LV č. [REDACTED] s účinky ke dni 23. 9. 2019, když do 1. 1. 2019 byl vlastníkem těchto nemovitostí dlužník, a když čestným prohlášením ze dne 23. 9. 2019 žalovaná 1. a dlužník označili tyto nemovitosti společným jměním manželů (odst. č. 14. a č. 13. odůvodnění shora). Osobní automobil je ve vlastnictví žalované 2. (odst. č. 13. odůvodnění shora). Podle dodatečného platebních výměrů ze dne 3. 2. 2020 k dani z příjmů FO za rok 2016 byla doměřena dlužníkovi daň [REDACTED], za rok 2017 mu byla doměřena daň [REDACTED] Kč, a dále dle platebního výměru ze dne 22. 1. 2020 činí daň z příjmů dlužníka [REDACTED] a podle výkazu nedoplateků ze dne 7. 2. 2020 činí nedoplatek dlužníka částku [REDACTED] (odst. č. 4., 5., 6., 7. odůvodnění shora). Podle daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob dlužníka za rok 2018, podaného dne 19. 12. 2019 „[REDACTED]“, rozdíl příjmů a výdajů činil [REDACTED], podle daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob dlužníka za rok 2017, podaného dne 28. 3. 2018, rozdíl příjmů a výdajů činil [REDACTED], podle platebního výměru č. j. [REDACTED] ze dne 17. 7. 2017 dlužníkovi byla vyměřena daň z příjmů FO za rok 2016 ve výši [REDACTED] a podle platebního výměru č. j. [REDACTED] ze dne 5. 4. 2018 dlužníkovi byla vyměřena daň z příjmů FO za rok 2018 ve výši [REDACTED] (odst. č. 31., 32., 33., 34. odůvodnění shora). Za účelem vymáhání daní popsaných výše byly vydány žalobcem [REDACTED] srážkou ze mzdy u společnosti [REDACTED] ze dne 11. 2. 2020, příkázáním pohledávky z účtu u České spořitelny a. s. č. [REDACTED] dne 11. 2. 2020, a příkázáním pohledávky z účtu u České spořitelny a. s. č. [REDACTED] a č. [REDACTED] a č. [REDACTED] a č. [REDACTED] ze dne 12. 2. 2020 (odst. č. 8., 9., 10., 11. odůvodnění shora). Žalovaná 1. již není vlastníci nemovitostí zapsaných na LV [REDACTED] v k. ú. [REDACTED], je spoludlužnicí hypotéčního úvěru spolu se žalobcem z roku 2011, a to od roku 2018, přičemž splátky platil manžel, jejich placení hlídala žalovaná 1., která občas nějakou splátku zaplatila, daňové přiznání manželovi občas odnesla na finanční úřad žalovaná 1. Dlužník pracuje cca od roku 2011 v [REDACTED] a

manželé hospodaří každý po svém, a dlužník je otcem žalované 2., které hradil školu a kapesné (odst. č. 16. odůvodnění shora). Vlastníkem nemovitostí, zapsaných na LV č. [REDAKCE] v k. ú. Oldřichov u Písku je [REDAKCE] (odst. č. 17. a č. 27. odůvodnění shora). Dlužník měl dispoziční právo k účtu žalované 1. č. [REDAKCE] přinejmenším od 1. 6. 2021 do 4. 10. 2021 (odst. č. 17. odůvodnění shora). V době, kdy se žalovaná 1. chtěla rozvést s dlužníkem, dne 28. 8. 2019 ve smlouvě o zúžení společného jmění manželů zřídila ve prospěch dlužníka věcné břemeno bezplatného a doživotního užívání nemovitostí v [REDAKCE] a umožnila mu mít hlášen do února 2020 trvalý pobyt v těchto nemovitostech (odst. č. 18., 19. odůvodnění shora), když dle katastru nemovitostí je vlastníkem nemovitosti [REDAKCE] (odst. č. 29. odůvodnění shora). Dlužník nadto byl zastižen dne 12. 3. 2020 pracovníky správce daně na adrese [REDAKCE] (odst. č. 30. odůvodnění shora). Dlužník od 2. 1. 2020 do 13. 4. 2021 byl zaměstnancem společnosti [REDAKCE], jehož jednatelkou je [REDAKCE] (od 16. 7. 2022 [REDAKCE]), která koupila nemovitosti od žalované 1. kupní smlouvou ze dne 13. 5. 2021, a na jejíhož manžela převedla osobní automobil žalovaná 2. dne 17. 3. 2021 (odst. č. 20., 21., 22. odůvodnění shora). Žalovaná 1. vozidlo VOLKSWAGEN CADDY převedla dne 16. 7. 2021 na [REDAKCE] (odst. č. 20. odůvodnění shora). V době do 31. 3. 2022 měla hlášen trvalý pobyt na adrese [REDAKCE] žalovaná 1. i žalovaná 2., přestože nemovitosti byly prodány [REDAKCE] dne 13. 5. 2021 (odst. č. 23., 24. odůvodnění shora). Dne 4. 11. 2019 došlo k prodeji pozemků manžely [REDAKCE], přičemž kupní cena [REDAKCE] byla uhrazena na účet dlužníka (odst. č. 25., 26. odůvodnění shora). Podle [REDAKCE] žalovaná 1. jako jeho kamarádka, které půjčil postupně téměř [REDAKCE] Kč na dům a jeho výstavbu poblíž Písku, a které mu měla vrátit po třech letech, mu s ohledem na manželské problémy žalované 1. vrátila žalovaná 1. ve splátkách v době od léta 2021 do zimy 2021 z peněz za prodej domu (odst. č. 28. odůvodnění shora).

37. Podle § 3 zák. č. 280/2009 Sb. v platném znění daňová povinnost vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající.
38. Podle § 16b zák. č. 586/1992 Sb. v platném znění zdaňovacím obdobím daně z příjmů fyzických osob je kalendářní rok.
39. Podle § 135 odst. 1 zák. č. 280/2009 v platném znění řádné daňové tvrzení je povinen podat každý daňový subjekt, kterému to zákon ukládá, nebo daňový subjekt, který je k tomu správcem daně vyzván. Podle § 135 odst. 2 daňový subjekt je povinen v řádném daňovém tvrzení sám vyčíslit daň a uvést předepsané údaje, jakož i další okolnosti rozhodné pro vyměření daně. Podle § 135 odst. 3 daň je splatná v poslední den lhůty stanovené pro podání řádného daňového tvrzení.
40. Podle § 176 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb. v platném znění exekučním titulem je a) výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní, b) vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění, nebo c) vykonatelný zajišťovací příkaz.
41. Podle § 589 odst. 1 o. z. zkracuje-li právní jednání dlužníka uspokojení vykonatelné pohledávky věřitele, má věřitel právo domáhat se, aby soud určil, že právní jednání dlužníka není vůči věřiteli právně účinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li právo třetí osoby již vykonatelné, anebo bylo-li již uspokojeno. Podle § 589 odst. 2 o. z. neúčinnost právního jednání dlužníka se zakládá rozhodnutím soudu o žalobě věřitele, kterou bylo odporováno právnímu jednání dlužníka (odpůrčí žaloba).

42. Podle § 590 odst. 1 o. z. věřitel se může dovolat neúčinnosti právního jednání, a) které dlužník učinil v posledních pěti letech v úmyslu zkrátit své věřitele, byl-li takový úmysl druhé straně znám, b) kterým dlužník v posledních dvou letech zkrátil své věřitele, musel-li být druhé straně znám dlužníkům úmysl věřitele zkrátit, nebo c) kterým byl věřitel zkrácen a k němuž v posledních dvou letech došlo mezi dlužníkem a osobou jemu blízkou nebo které dlužník učinil ve prospěch takové osoby, ledaže druhé straně v době, kdy se právní jednání stalo, dlužníkům úmysl zkrátit věřitele znám nebyl a ani znám být nemusel. Podle § 590 odst. 2 o. z. věřitel se může dovolat neúčinnosti kupní nebo směnné smlouvy uzavřené v posledním roce, musela-li druhá strana poznat v dlužníkově jednání mrhání majetkem, kterým je dlužníkům věřitel zkracován.
43. Podle § 594 odst. 1 o. z. neúčinnosti právního jednání se lze dovolat proti tomu, kdo s dlužníkem právně jednal, nebo kdo z právního jednání přímo nabyl prospěch, vůči jeho dědici nebo vůči tomu, kdo nabyl jmění při přeměně právnické osoby jako její právní nástupce. Podle § 594 odst. 2 o. z. vůči jinému právnímu nástupci se lze neúčinnosti dovolat jen tehdy, jestliže a) právnímu nástupci musely být známy okolnosti, pro něž by se věřitel mohl dovolat neúčinnosti právního jednání, b) právní nástupce nabyl právo bezúplatně, anebo c) je právním nástupcem osoba blízká, ledaže jí v době, kdy právo po předchůdci nabylo, nemusely být známy okolnosti, pro něž by se věřitel mohl dovolat neúčinnosti právního jednání.
44. Soud má za to, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že [redacted], nar. [redacted], vznikla daňová povinnost k dani z příjmu za rok 2016, 2017 a 2018 dle ustanovení § 3 daňového řádu okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající, přičemž lze přisvědčit žalobci, že osoba, u níž existuje reálný předpoklad, že jí vznikne daňová povinnost, se již z tohoto důvodu nachází ve veřejnoprávním vztahu ke správci daně, a to bez ohledu na to, že v této době není ještě známa konkrétní výše daně. Prvním dnem zdaňovacího období vzniká tzv. „latentní“ daňová povinnost daňového subjektu vůči správci daně, která však není vymahatelná, neboť není konkretizovaná. Tomuto na straně správce daně odpovídá i „latentní“ pohledávka. Následně s koncem zdaňovacího období dochází ke vzniku nesplacené daňové pohledávky, ačkoliv není až do jejího vyměření/doměření najisto postavena její výše. Výše zmíněnému odpovídá i rozhodovací praxe soudů, když z ustálené judikatury plyne, že pohledávky na daních vznikají současně se vznikem daňové povinnosti. Daňová povinnost vzniká naplněním zákonem stanovených právních skutečností, které zakládají u státu právní nárok na daň a u povinné osoby daňový závazek (viz ustanovení § 3 daňového řádu). Právními skutečnostmi jsou činnosti, konání nebo chování, s nimiž je podle zákona spojeno vybírání daní - činnosti, konání nebo chování, které jsou předmětem daně (rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem 15 Af 58/2014-40 ze dne 14. 3. 2016). Pro posouzení okamžiku vzniku daňové pohledávky tedy není rozhodující okamžik vystavení platebního výměru, ale okamžik, kdy vznikne daňová povinnost, tedy kdy nastanou skutečnosti zakládající podle daňového zákona (např. podle zákona o dani z přidané hodnoty) její vznik (stanovisko pléna Nejvyššího správního soudu č. j. Sst 2/2003-225). Daňová povinnost k dani z příjmů fyzických osob vzniká okamžikem získání příjmu (výnosu), který podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) podléhá dani. Příjmy, které podléhají dani, jsou upraveny v ustanovení § 3 zákona o daních z příjmů, přičemž zdaňovacím obdobím je dle ustanovení § 16b zákona o daních z příjmů kalendářní rok. Daňové tvrzení je ve smyslu § 135 zák. č. 280/2009 v platném znění povinen podat každý daňový subjekt, kterému to zákon ukládá, což [redacted], nar. [redacted], neučinil, proto byl správcem daně vydán výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní ze dne 7. 2. 2020 ve výši [redacted] na základě dodatečných platebních výměrů ze dne 3. 2. 2020 ve výši [redacted], a ve výši [redacted], a

dále dle platebního výměru ze dne 22. 1. 2020 ve výši [REDAKCE]. Soud tak má za to, že žalobce jako věřitel disponuje splatnou a především vymahatelnou pohledávkou za [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. Skutečnost, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE], uzavřel dne 28. 8. 2019 se žalovanou 1. jako jeho manželkou smlouvu o zúžení rozsahu společného jmění manželů, kterou vyloučil ze společného jmění manželů nemovité věci, zapsané v katastru nemovitostí na LV č. [REDAKCE], a movité věci, a to osobní automobil tov. zn. Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ: [REDAKCE], barva: modrá metalíza, [REDAKCE], a osobní automobil tov. zn. Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: [REDAKCE], barva: černá metalíza, [REDAKCE], a dne 5. 8. 2019 převedl na žalovanou 2. jako jeho dceru automobil AUDI A6 AVANT s RZ: [REDAKCE], zkrátil možnost věřitele domoci se své pohledávky ve smyslu § 589 o. z. Žalobce se tak důvodně domáhá odpůrcí žalobou ze dne 1. 12. 2020 neúčinnosti tohoto právního jednání dlužníka [REDAKCE], nar. [REDAKCE], ve smyslu § 590 odst. 1, písm. c) o. z. ve prospěch osob blízkých, kterými žalované jsou. Soud má za to, že provedeným dokazováním bylo zjištěno, že dlužníkům úmysl zkrátit věřitele musel být žalovaným znám, neboť žalovaná 1. byla jeho manželkou, a přestože tvrdila ve svém účastnickém výslechu, že hospodařili každý sám, a že jí nebyl znám příjem manžela tj. dlužníka, tak uvedla rovněž, že manžel pracuje v Německu a domů jezdí na víkendy, a že si vzal hypotéční úvěr na koupi nemovitostí, neboť má vyšší příjem než žalovaná 1., navíc žalovaná 1. se připojila jako spoludlužník k tomuto úvěru v roce 2018, „hlídala“ dodržování splátek a některé sama platila. Nelze tak učinit závěr, že žalovaná 1. nevěděla o majetkových a příjmových poměrech dlužníka. Tvrzení žalované 1., že se dohodla dne 29. 4. 2019 o vypořádání společného jmění manželů v souvislosti se zamýšleným rozvodem, rovněž potvrzuje to, že žalované 1. bylo známo, že dlužník má závazky, neboť k rozvodu nedošlo, ale manželé následně zúžili smlouvou ze dne 28. 8. 2019 své společné jmění manželů tak, že veškeré movité a nemovité věci se staly vlastnictvím žalované 1. a ve vztahu k nemovitostem bylo zřízeno věcné břemeno, spočívající v bezplatném a doživotním spoluužívání těchto nemovitostí, když poté dne 23. 9. 2019 čestně prohlásili, že předmětné nemovitosti, které do 1. 1. 2019 byly vlastnictvím dlužníka [REDAKCE], nar. [REDAKCE], jsou součástí společného jmění manželů. Pokud jde o žalovanou 2., této hradil dlužník [REDAKCE], nar. [REDAKCE], náklady spojené se školou a kapesné, navíc v současné době bydlí žalovaná 1. u žalované 2., takže lze dovodit úzký vztah mezi nimi a nelze tak předpokládat, že by žalovaná 2. nevěděla o majetkových poměrech svých rodičů. Nepřímo vyplývá vědomost především žalované 1. o úmyslu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], zkrátit žalobce i z následujících skutečností. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], měl dispoziční právo k účtu žalované 1. č. [REDAKCE] přinejmenším od 1. 6. 2021 do 4. 10. 2021. V době, kdy se žalovaná 1. chtěla rozvést s manželem, dne 28. 8. 2019 ve smlouvě o zúžení společného jmění manželů zřídila ve prospěch [REDAKCE], nar. [REDAKCE], věcné břemeno bezplatného a doživotního užívání nemovitostí v [REDAKCE] a umožnila mu mít hlášen do února 2020 trvalý pobyt v těchto nemovitostech. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], od 2. 1. 2020 do 13. 4. 2021 byl zaměstnancem společnosti [REDAKCE] jehož jednatelkou je [REDAKCE] (od 16. 7. 2022 [REDAKCE]), která koupila nemovitosti od žalované 1. kupní smlouvou ze dne 13. 5. 2021, a na jejíhož manžela převedla auto AUDI A6 AVANT žalovaná 2. dne 17. 3. 2021. Žalovaná 1. vozidlo VOLKSWAGEN CADDY převedla dne 16. 7. 2021 na [REDAKCE]. V době do 31. 3. 2022 měla hlášen trvalý pobyt na adrese [REDAKCE] žalovaná 1. i žalovaná 2., přestože nemovitosti byly prodány [REDAKCE] dne 13. 5. 2021. Dne 4. 11. 2019 došlo k prodeji pozemků manžely [REDAKCE], přičemž kupní cena 2 060 000 Kč byla uhrazena na účet [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. Soud tak má za to, že žalovaní neprokázali, že nevěděli, potažmo nemuseli vědět, o úmyslu

██████████, nar. ██████████, zkrátit žalobce, neboť jim musela být známa jeho majetková a finanční situace.

45. Žaloba žalobce je důvodnou vůči žalované 1. ve smyslu § 594 odst. 1 o. z. v rozsahu movité věci, a to osobního automobilu tovární značky Audi, obchodní označení: A4 AVANT, RZ: ██████████ barva: černá metalíza, ██████████, vyloučené ze společného jmění manželů žalované 1. a dlužníka ██████████, nar. ██████████, Smlouvou o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019, neboť žalované 1. jako manželce tj. osobě blízké musela být známa majetková a finanční situace dlužníka, což je podrobně odůvodněno v odst. č. 44. shora. Proto soud rozhodl o neúčinnosti právního jednání dlužníka vůči žalobci ve výše uvedeném rozsahu dle § 589 odst. 1 o. z. a § 590 odst. 1, písm. c) o. z. (výrok I. rozsudku).
46. O zbývajícím rozsahu právního jednání dlužníka ██████████, nar. ██████████, vůči žalované 1. ze Smlouvy o změně majetkového režimu manželů, spočívající v zúžení rozsahu společného jmění manželů ze dne 28. 8. 2019, která se týká nemovitostí zapsaných v katastru nemovitostí na LV č. ██████████, a osobního automobilu tovární značky Volkswagen, obchodní označení: CADDY, RZ: ██████████, barva: modrá metalíza, ██████████, soud žalobu zamítl pro nedostatek pasivní legitimace žalované 1. dle § 594 odst. 1 o. z., neboť žalovaná 1. již není vlastníkem těchto nemovitostí a osobního automobilu ve smyslu judikátu sp. zn. 33 Cdo 3925/2010 či judikátu sp. zn. 30 Cdo 830/2006 (*„...smyslem žaloby podle ustanovení § 42a obč. zák. (odpůrčí žaloby) je - uvažováno z pohledu žalujícího věřitele - dosáhnout rozhodnutí soudu, kterým by bylo určeno, že je vůči němu neúčinný dlužníkem učiněný právní úkon, jenž zkracuje uspokojení jeho vymahatelné pohledávky. Rozhodnutí soudu, kterým bylo odpůrčí žalobě vyhověno, pak představuje podklad k tomu, že se věřitel může na základě titulu způsobitého k výkonu rozhodnutí (exekučního titulu), vydaného proti dlužníku, domáhat nařízení nebo provedení výkonu rozhodnutí (exekuce) postižením toho, co odporovaným (právně neúčinným) právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku, a to nikoliv proti dlužníku, ale vůči osobě, s níž nebo v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn. V případě, že uspokojení věřitele z tohoto majetku není dobře možné, musí se věřitel - místo určení neúčinnosti právního úkonu - domáhat, aby mu ten, komu z odporovatelného právního úkonu dlužníka vznikl prospěch, vydal takto získané plnění. Odpůrčí žaloba je právním prostředkem sloužícím k uspokojení vymahatelné pohledávky věřitele v řízení o výkon rozhodnutí (exekučním řízení), a to postižením věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot, které odporovaným právním úkonem ušly z dlužníkovy majetku, popřípadě vymožením peněžité náhrady ve výši odpovídající prospěchu získanému z odporovatelného právního úkonu. Pasivní věcná legitimace k odpůrčí žalobě je upravena v ustanovení § 42a odst. 3 obč. zák. Žaloba o určení, že dlužníkovým právním úkonem je vůči věřiteli neúčinný, může být úspěšná jen tehdy, byla-li podána vůči osobě, s níž nebo v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn. Žaloba o zaplacení peněžité náhrady, která je opodstatněná, jak plyne z ustanovení § 42a odst. 4 obč. zák., tehdy, není-li dobře možné uspokojení věřitele z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku (např. proto, že osobě, v jejíž prospěch dlužník odporovaný právní úkon učinil, již takto nabyté věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty nepatří), musí směřovat vůči osobě, které vznikl z odporovatelného právního úkonu dlužníka prospěch.“)*) tak jde o situaci, kdy žaloba nesměruje vůči osobě, které vznikl z odporovatelného právního úkonu dlužníka prospěch, neboť není dobře možné uspokojení věřitele z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku proto, že osobě, v jejíž prospěch dlužník odporovaný právní úkon učinil tj. žalované 1., již takto nabyté věci, práva nebo jiné majetkové hodnoty tj. předmětné nemovitosti nepatří. (výrok II. rozsudku)
47. Žaloba žalobce není důvodnou vůči žalované 2. ve smyslu § 594 odst. 1 o. z. ohledně movité věci, a to automobilu AUDI A6 AVANT s RZ: ██████████, převedeného z vlastníka ██████████, RČ: ██████████, bytem ██████████, na žalovanou 2. dne 5. 8. 2019, neboť žalovaná 2. již není vlastníkem tohoto osobního

automobilu ve smyslu judikátu sp. zn. 33 Cdo 3925/2010 či judikátu sp. zn. 30 Cdo 830/2006 (viz odst. č. 46. odůvodnění shora). Proto soud rozhodl o zamítnutí žaloby o neúčinnost právního jednání dlužníka vůči žalobci ve výše uvedeném rozsahu (výrok III. rozsudku).

48. O nákladech řízení rozhodl soud dle úspěchu ve věci podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované 1. náklady řízení v celkové výši 2 400 Kč spočívající v odměně za zastupování obecným zmocněncem § 151 o. s. ř., § 137 odst. 2 o. s. ř. a § 1 odst. 3 písm. a) a § 1 odst. 3 písm. c) vyhl. č. 254/2015 Sb. v platném znění ve výši 300 Kč za jeden úkon, a to za 4 úkony za písemné podání dne 27. 7. 2021, 14. 4. 2022, 4. 8. 2022, 16. 8. 2022, a za 4 úkony za účast na jednání dne 30. 3. 2022, dne 26. 5. 2022, dne 21. 7. 2022 a dne 18. 8. 2022. Žalovaná 1. byla úspěšná vůči žalobci ze 2/3, proto jí náleží část nákladů řízení ve výši 1/3 tj. 800 Kč (výrok IV. rozsudku)
49. O nákladech řízení rozhodl soud dle úspěchu ve věci podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a uložil žalobci povinnost zaplatit žalované 2. náklady řízení v celkové výši 1 200 Kč spočívající v odměně za zastupování obecným zmocněncem § 151 o. s. ř., § 137 odst. 2 o. s. ř. a § 1 odst. 3 písm. c) vyhl. č. 254/2015 Sb. v platném znění ve výši 300 Kč za jeden úkon, a to za 4 úkony za účast na jednání dne 30. 3. 2022, dne 26. 5. 2022, dne 21. 7. 2022 a dne 18. 8. 2022. (výrok V. rozsudku)

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení a to ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným rozsudkem splněny řádně a včas, může se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí.

Písek dne 18. 8. 2022

Mgr. Daniela Špeldová v. r.

samosoudkyně